

Sygn. akt II Ca 788/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Arkadiusz Lisiecki (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na posiedzeniu niejawnym w postępowaniu uproszczonym

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko R. T.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb.

z dnia 3 października 2014 roku, sygn. akt I C 1298/14upr

zmienia zaskarżony wyrok w punktach 1 i 2 (pierwszym i drugim) w ten sposób, że powództwo oddala i zasądza od powoda (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz pozwanej R. T. 182 (sto osiemdziesiąt dwa) złote tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą.

Sygn. akt II Ca 788/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb, zasądził od pozwanej R. T. na rzecz powoda (...) w W. kwotę 567,72 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 21 marca 2014 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 210 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 września 2012r. pozwana nabyła samochód osobowy marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Następnie w dniu 7 września 2012r. pozwana sprzedała ten pojazd do stacji demontażu.

O powyższych transakcjach pozwana poinformowała stronę pozwaną trzykrotnie, przy czym po raz pierwszy, wysyłając tę informację za pośrednictwem operatora publicznego w dniu 22 października 2012r., tj. po dacie odnowienia umowy ubezpieczenia, z dnia 15 września 2012r.

Mając tak poczynione ustalenia faktyczne Sąd Rejonowy uznał powództwo za zasadne.

Ze zgromadzone w sprawie materiału dowodowego wynika, że w dniu 4 września 2014r. nabyła przedmiotowy samochód, a zatem w trakcie trwania poprzedniego okresu ubezpieczenia, a następnie także w czasie jego trwania

w dniu 7 września 2012r. dokonała jego sprzedaży do stacji demontażu pojazdów. Niemniej o fakcie sprzedaży tego pojazdu do stacji demontażu poinformowała powoda - ubezpieczyciela za pośrednictwem operatora publicznego po raz pierwszy dopiero przesyłką nadaną w dniu 22 października 2012r., a następnie w dniu 20 listopada 2012r. i jeszcze w 2013r.

Wobec powyższego, abstrahując już nawet o oceny wiarygodności twierdzeń pozwanej, co do faktycznej zawartości i treści korespondencji z powódką - na którą pozwana się powołuje - nie ulega wątpliwości, że do zawiadomienia o demontażu pojazdu powódki -jako ubezpieczyciela ponoszącego odpowiedzialność posiadaczy pojazdów mechanicznych w ramach obowiązkowych umów OC - doszło po raz pierwszy na ponad miesiąc po wznowieniu na kolejny okres poprzedniej umowy ubezpieczenia, a zatem wbrew wymogom powołanego art. 28 ust. 1 i 2 cytowanej ustawy, co dawało stronie pozwanej podstawę do wznowienia ubezpieczenia - wystawienia polisy, na podstawie której dochodzi w niniejszym sporze przedmiotowej należności. Po nabyciu bowiem rzeczonoego pojazdu powódka nie dokonała niezwłocznie, a w każdym razie przed upływem poprzedniego okresu ubezpieczenia ewentualnego wypowiedzenia dotychczasowej umowy ubezpieczenia OC. jakie to uprawnienie posiadała, w myśl art. 31 ust. 1 cytowanej ustawy, co skutkowało automatycznym odnowieniem się ubezpieczenia na kolejny okres.

Nadto, nawet po doręczeniu odpisu pozwu wraz pouczeniem, w tym o ciężarze dowodów, pozwana nie wykazała żadnej inicjatywy dowodowej, dla potwierdzenia swoich twierdzeń, które zresztą co do istoty nie niweczą zasadności żądania powódki. Zaś co do kwestii zawiadomienia powoda - ubezpieczyciela powołała się jedynie na załączone do sprzeciwu dokumenty - w dużej mierze mało czytelne, z których jednoznacznie wynika, że do zawiadomienia ubezpieczyciela doszło z uchybieniem przepisanych terminów, tj. przed upływem poprzedniego okresu ubezpieczenia zawartego na okres roku, co skutkowało odnowieniem ubezpieczenia na rzecz nowego nabywcy. Twierdzenia pozwanej Sąd uznał tym bardziej za niewiarygodne, że działając w ramach prowadzonej działalności gospodarczej mogła i powinna była ona wykazać szczególną staranność w dbałości o własne interesy, w tym szczególnie w dopilnowaniu kwestii ryzyka ewentualnej odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia pojazdu zgłoszonego do demontażu.

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie w/w przepisów orzekł jak w sentencji orzeczenia.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy.

Pozwana zaskarżyła wyrok w całości. W apelacji zarzuciła:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, polegający na wadliwym ustaleniu, że w stosunku do pozwanej R. T.. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą (...). R. T.doszło z dniem 15 września 2012 r.. do odnowienia w trybie art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. Dz. U. 2013 r. poz. 392) umowy ubezpieczenia pojazdu F. (...)o numerze rejestracyjnym (...)z (...) S.A.w W., podczas gdy z materiału dowodowego sprawy wynika, że umowa ubezpieczenia polisy (...) nr (...)uległa rozwiązaniu i nie mogła zostać zawarta, w wyniku wydania zaświadczenia, o którym mowa w art. 79 ust. 1 pkt 1 ustawy - Prawo o ruchu drogowym

- art. 233 § 1 k.p.c. przez zaniechanie wszechstronnego rozpoznania materiału dowodowego zebranego w sprawie i wprowadzenie wniosku z niego niewynikającego. a mianowicie, że w niniejszej sprawie doszło do odnowienia umowy ubezpieczenia pojazdu podczas gdy dokumenty znajdujące się w aktach sprawy wskazywały, że na skutek wydania zaświadczenia, o którym mowa w art. 79 ust. 1 pkt 1 ustawy - Prawo o ruchu drogowy, umowa ubezpieczenia OC uległa rozwiązaniu z mocy prawa, co miało istotny wpływ na wydane rozstrzygnięcie;

a) art. 98 k.p.c., poprzez, zastosowanie przepisu w błędnie ustalonym stanie faktycznym i w konsekwencji uznanie że w niniejszej sprawie zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy pozwana obowiązana jest do zwrotu kosztów procesu, podczas gdy prawidłowo ustalony stan faktyczny nie dałby podstaw do uwzględnienia powództwa i zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu.

- naruszenie prawa materialnego, tj.

a) art. 28 ust. 1 ustawy OC. poprzez błędne zastosowanie przepisu i w konsekwencji uznanie że w niniejszej sprawie, z uwagi na brak niezwłocznego zawiadomienia powoda o fakcie demontażu pojazdu, doszło do odnowienia umowy ubezpieczenia pojazdu, podczas gdy powyższy przepis nie miał zastosowania w przedmiotowej sprawie, bowiem umowa ubezpieczenia OC pojazdu uległa rozwiązaniu z mocy prawa już w dniu 07 września 2012 r. w trybie przepisu art. 33 pkt 9 ustawy OC;

b) art. 33 pkt 9 ustawy OC, poprzez niezastosowanie przepisu do oceny stanu faktycznego sprawy pomimo, że ze zgromadzonego materiału dowodowego wynikało, że z dniem 07 września 2012 r.. umowa ubezpieczenia OC uległa rozwiązaniu z mocy prawa wskutek wydania zaświadczenia, o którym mowa w art. 79 ust. 1 pkt 1 ustawy - Prawo o ruchu drogowy, co w konsekwencji doprowadziło do pominięcia skutków prawnych wynikających z przytoczonej normy prawnej;

c) art. 33 pkt 5 ustawy OC (w brzmieniu sprzed nowelizacji z t.j. przed dniem 11 lutego 2012r.) poprzez, niezastosowanie przepisu do oceny stanu faktycznego spraw pomimo, że z zgromadzonego materiału dowodowego wynikało, że z dniem 07 września 2012 r.. umowa ubezpieczenia OC uległa rozwiązaniu z mocy prawa wskutek udokumentowania trwałej i zupełnej utraty posiadania pojazdu mechanicznego w okolicznościach niepowodujących zmian) posiadacza, z uwzględnieniem art. 79 ust. 1 pkt 5 ustawy - Prawo o ruchu, co w konsekwencji doprowadziło do pominięcia skutków prawnych wynikających z przytoczonej normy prawnej:

d) art. 806 § 1 k.c. w zw. z art. 22 ust. 1 ustawy OC.

Wskazując na powyższe wnosil o zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej - R. T. kosztów procesu za I i II instancję.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje: apelacja jest uzasadniona.

Trafnie podnosi autor apelacji, iż Sąd I instancji błędnie ustalił, że pozwana R. T. odnowiła umowę ubezpieczenia OC pojazdu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) zawartą z powodem. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że umowa ubezpieczenia OC pojazdu uległa rozwiązaniu z mocy prawa w dniu 07 września 2012 r. w wyniku demontażu pojazdu, co zostało potwierdzone stosownym zaświadczeniem w tym przedmiocie.

Uwadze Sądu I instancji uszło, że przesłanki rozwiązania umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych są wskazane w przepisie art. 33 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 392). Przepis art. 33 pkt 9 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych ... stanowi, że umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych ulega rozwiązaniu z dniem wydania zaświadczenia , o którym mowa w art. 79 ust 1 pkt 6 ustawy Prawo o ruchu drogowym tj. zaświadczenia o demontażu pojazdu.

Umowa ubezpieczenia uległa rozwiązaniu także w świetle podstawy wskazanej w pkt 5 art. 33 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych ... (sprzed nowelizacji). Przekazanie pojazdu do stacji demontażu wyczerpuje bowiem przesłanki trwałej i zupełnej utraty posiadania pojazdu mechanicznego w okolicznościach nie powodujących zmiany posiadacza. Datą udokumentowanie tej okoliczności jest data wydania zaświadczenia o przekazaniu pojazdu do stacji demontażu. Przyjęcie odrębnego stanowiska oznaczałoby petryfikację sytuacji, w której istnieje obowiązek posiadania ubezpieczenia OC i zobowiązanie do zapłaty składki pomimo nieistnienia pojazdu mechanicznego (patrz P. Wawszczak, Przesłanki rozwiązania umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, Monitor Ubezpieczeniowy nr 42 z 2010 r.).

Zasadnie zatem twierdzi pełnomocnik pozwanej, że w świetle wyżej omówionych podstaw doszło do rozwiązania z mocy samego prawa z dniem 07 września 2012 r. umowy ubezpieczenia obowiązkowego OC. W takim przypadku nie

mogło dojść do wznowienia w trybie art. 28 ust 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych ..... umowy ubezpieczenia OC samochodu o numerze rejestracyjnym (...).

Także trafnie podnosi autor apelacji, że zaskarżony wyrok narusza przepis art. 806 § 1 k.c., który stanowi, że umowa ubezpieczenia jest nieważna, jeżeli zajście przewidzianego w umowie wypadku nie jest możliwe. Skoro pojazd pozwana przekazała do demontażu, to ochroną ubezpieczeniową taki pojazd nie mógł być objęty. Dlatego też umowa jest bezwzględnie nieważna ex tunc, niezależnie od tego, czy którakolwiek ze stron wiedziała czy nie wiedziała o niemożności zajścia wypadku ubezpieczeniowego (zob. K. Malinowska, Komentarz do art. 806 k.c., LEX 2010).

Zaskarżony wyrok został wydany z obrazą przepisów prawa materialnego dlatego na podstawie art. 386 pkt 1 k.p.c. Sąd Okręgowy dokonał jego zmiany i orzekł jak w sentencji. O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.